

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 258

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 septembrie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 75 din 17 aprilie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 42/1993 privind accizele la produsele din import și din țară, precum și impozitul la țiteiul din producția internă și gazele naturale	1-4		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
55. — Ordonanță de urgență pentru modificarea unor prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/1997 privind modificarea și completarea unor acte normative în vederea eliminării legăturilor dintre nivelul unor drepturi salariale, de asigurări sau de asistență socială și nivelul salariului de bază minim brut pe țară	4	551. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu gaze naturale a comunei Recaș, satele Recaș și Izvin, județul Timiș”	5-6
56. — Ordonanță de urgență pentru completarea art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată	5	552. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu apă a comunei Teiu, județul Argeș”	6
57. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/1997		553. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Înființarea distribuției de gaze naturale în orașul Șimleu Silvaniei, județul Sălaj”	7
		554. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Complex de recuperare neuropsihomotorie Panduri”, etapa a II-a, din municipiul București	7
			8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 75*) din 17 aprilie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 42/1993
privind accizele la produsele din import și din țară, precum și impozitul la țiteiul din producția internă și gazele naturale**

Lucian Stângu — președinte
Costică Bulai — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 42/1993**), invocată de Societatea Comercială „Bucium Com” — S.R.L. București. Dezbaterile au avut loc în ședința din 9 aprilie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public, a Societății Comerciale „Bucium Com” — S.R.L. București și

*) Definitivă prin nerecurare.

) Legea nr. 42/1993 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 11 decembrie 1995.

în lipsa Ministerului Finanțelor, legal citat, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 17 aprilie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 aprilie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 968/1995, Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 42/1993, invocată de Societatea Comercială „Bucium Com” — S.R.L. București, cu susținerea că dispozițiile menționate contravin prevederilor art. 47, 48 și 53 din Constituție, pentru următoarele motive:

— cererea reglementată de art. 23 din Legea nr. 42/1993 nu poate avea regimul juridic al unei acțiuni judecătorești, deoarece organele administrative prevăzute de art. 22 din această lege nu înfăptuiesc justiția, dar, totodată, nu sunt nici organe administrative jurisdicționale. Potrivit art. 6 pct. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, orice persoană are dreptul de a fi judecată de o instanță independentă și imparțială; or, Ministerul Finanțelor apare astfel și ca judecător și ca parte în judecarea contestației, întrucât actul contestat aparține unei unități subordonate acestui minister;

— contestația reglementată de Legea nr. 42/1993 are caracterul unei jurisdicții prealabile, rostul acestei jurisdicții fiind de a descongiona instanțele de judecată; în acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994;

— contestația și plângerea, reglementate de art. 23 din Legea nr. 42/1993, sunt forme de exercitare a dreptului de petiționare, care, potrivit art. 47 alin. (3) din Constituție, sunt scutite de taxe, astfel că art. 23 din Legea nr. 42/1993 este neconstituțional, întrucât transformă plângerea și contestația reglementate de această lege în cereri de chemare în judecată;

— prevederile art. 23 din Legea nr. 42/1993 contravin dispozițiilor art. 48, întrucât prin instituirea taxei de timbru pentru reclamațiile administrative se împiedică exercitarea dreptului reglementat de acest articol;

— dispozițiile art. 23 contravin prevederilor art. 53 din Constituție, întrucât „așezarea justă a sarcinilor fiscale” presupune efectuarea unei prestații de către o autoritate publică, cu toate consecințele ei; or, în art. 23 se prevede doar că, în caz de admitere a contestației, taxa plătită se restituie proporțional cu reducerea sumei contestate, dar în caz de respingere — soluție, eventual, infirmată de instanță —, nu se mai restituie nimic. În această situație, neexistând nici-o prestație care să justifice perceperea taxei de către organul administrativ, ea nu poate fi inclusă nici în cuantumul cheltuielilor de judecată.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază excepția ca neîntemeiată, întrucât aceste organe administrative prevăzute de lege pentru a soluționa contestațiile au un rol important în rezolvarea unor probleme litigioase cu implicații deosebite asupra stării economice a unui agent economic și, tocmai de aceea, s-a prevăzut obligativitatea taxei de timbru. Faptul că art. 23 din Legea nr. 42/1993 prevede posibilitatea restituirii taxei achitate, proporțional cu reducerea sumei contestate, nu poate fi interpretată ca o dovadă a imposibilității de recuperare integrală a acestuia.

În vederea soluționării excepției, au fost solicitate, în baza art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția invocată este neîntemeiată, întrucât contestația adresată organelor Ministerului Finanțelor este o cerere de rezolvare a unui litigiu, supusă unei taxe de timbru, și deci nu poate fi considerată o simplă exercitare a dreptului de petiționare scutită de taxă, potrivit art. 47 alin. (3) din Constituție.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

În baza art. 12 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curtii Constituționale, s-a solicitat Ministerului Finanțelor să comunice relații cu privire la situația taxelor plătite pentru contestații sau plângeri în caz de admitere a acțiunii în contencios administrativ. Ministerul Finanțelor — Direcția generală de soluționare a contestațiilor confirmă nerestituirea acestor taxe, în caz de admitere a acțiunii în contencios administrativ.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, relațiile comunicate de Ministerul Finanțelor, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților și ale procurorului, dispozițiile art. 23 din Legea nr. 42/1993, raportate la prevederile constituționale și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Potrivit art. 47 din Constituție, cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții, care sunt scutite de taxe. În acest mod este reglementat un drept specific oricărei societăți democratice, în cadrul căreia cetățenii pot reclama, propune sau sugera autorităților publice orice fapt care li se pare important pentru un domeniu sau altul de activitate. Neexistând nici o condiție sau restricție, în acest sens, pentru ca acest drept să aibă o finalitate, art. 47 alin. (4) din Constituție prevede că autoritățile au obligația doar de a răspunde la aceste petiții, în termenele și condițiile pe care legea urmează să le stabilească.

Spre deosebire de acest drept, al cărui exercițiu nu presupune condiția interesului, art. 48 din Constituție dă o reglementare completă și cuprinzătoare numai unui anumit tip de sesizare a autorităților publice, aceea în care se reclamă vătămarea persoanei într-un drept al său de către o autoritate publică. Textul constituțional face trimitere la o reglementare prin lege organică a condițiilor și limitelor exercitării acestui drept, fără a face vreo mențiune cu privire la scutirea de plata taxei de timbru.

Faptul că textul art. 48 nu precizează cărei autorități i se va adresa cel vătămat nu constituie o omisiune, ci reprezintă tocmai expresia constituțională a uneia dintre cele mai importante garanții ale cetățeanului, și anume recursul împotriva statului, pentru înlăturarea abuzurilor acestuia, exprimate prin vătămarea suferită.

Expresia în plan legislativ a exercitării dreptului reglementat de art. 48 din Constituție o reprezintă Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, care, deși preconstituțională, își păstrează actualitatea, așa cum de altfel Curtea Constituțională a reținut prin deciziile sale nr. 16 din 7 februarie 1995, definitivă prin Decizia nr. 87 din 3 octombrie 1995, și nr. 103 din 1 octombrie 1996, definitivă prin Decizia nr. 139 din 19 noiembrie 1996.

Legea nr. 29/1990 stabilește condițiile în care se poate exercita acțiunea în contencios administrativ, dar, în același timp, exceptează de la judecarea de către instanțele de contencios administrativ cererile privitoare la stabilirea și acordarea impozitelor și taxelor, atât încușe în textul art. 5

că rezolvarea acestora se face de către organele prevăzute de legea specială, în condițiile stabilite de aceasta.

În textele criticate din Legea nr. 42/1993 se prevede o anumită formă de recurs administrativ, reglementat de o lege specială și care prezintă anumite caracteristici, și anume: că el se declanșează împotriva unui act administrativ care a produs vătămarea, provenind din partea organelor de specialitate ale Ministerului Finanțelor, potrivit art. 14 din Legea nr. 42/1993, a cărui existență justifică plângerea sau contestația și pentru care nu se cere o formă specială; că este urmarea unei sesizări din partea celui interesat; și că actul prin care Ministerul Finanțelor rezolvă plângerea este un act administrativ cu caracter jurisdicțional. De altfel, însăși jurisprudența Curții Supreme de Justiție a confirmat faptul că deciziile Ministerului Finanțelor, prin care se rezolvă contestațiile unor societăți comerciale referitoare la stabilirea de prețuri, taxe, contribuții etc., sunt acte administrativ-jurisdicționale, cărora le sunt aplicabile prevederile art. 4 din Legea nr. 29/1990, modificate implicit prin prevederile art. 3 pct. 1 din Legea nr. 59/1993, în sensul că recursurile în contencios administrativ nu se mai înaintează la Curtea Supremă de Justiție, ci la curțile de apel, Curtea Supremă de Justiție judecând în casare recursurile introduse împotriva acestor din urmă hotărâri. În aceste condiții, în cauza de față nu sunt aplicabile dispozițiile art. 47 din Constituție referitoare la dreptul de petiționare și, în consecință, nu poate fi invocată ca temei existența unui text constituțional care să interzică perceperea vreunor taxe, caracteristică numai exercițiului acestui drept.

Așadar, aprecierea constituționalității instituirii unor taxe în cadrul recursului administrativ nu poate fi făcută decât în raport cu dispozițiile art. 48 din Constituție. Textul art. 48 nu prevede nici o mențiune referitoare la timbrare. Sub acest aspect nu se constată existența nici unui suport constituțional care să îndreptățească timbrarea numai a recursurilor în contencios administrativ, iar nu și a celor administrativ-ierarhice. Prevederile art. 48 alin. (2) din Constituție dispun că limitele și condițiile exercitării dreptului prevăzut de alin. (1) se stabilesc prin lege organică, care în speță este Legea nr. 29/1990; or, art. 3 din această lege prevede, în ce privește recursul administrativ-ierarhic, că organele care soluționează aceste plângeri, precum și condițiile de rezolvare se vor stabili prin lege. În cazul de față, această lege este Legea nr. 42/1993, care, printre altele condiții pe care le conține, prevede și timbrarea *ad valorem*, justificarea ei rezidând în stăvilirea unor abuzuri care s-ar putea comite în exercițiul dreptului respectiv, dacă orice sesizare ar fi scutită de timbrare.

În ceea ce privește faptul că sesizarea Ministerului Finanțelor ar avea caracterul unei jurisdicții prealabile, în sensul Legii nr. 29/1990, ceea ce ar duce la nelegalitatea timbrării, se rețin următoarele:

Prevederile art. 5 din Legea nr. 29/1990 sunt aplicabile acțiunilor în contencios administrativ, intentate în condițiile art. 1 din lege; or, de la aplicarea acestuia sunt exceptate litigiile cu caracter de recurs ierarhic-administrativ, așa cum prevede art. 3 din lege. Astfel fiind, procedura prealabilă instituită de art. 5 nu este o procedură administrativă reglementată prin lege specială și, ca atare, nu este necesară timbrarea ei, ca în cazul procedurii administrative.

Cât despre Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, este de observat că referirea pe care o utilizează recurentul nu are în vedere sensul exact al considerentului în cauză. Astfel, Plenul Curții Constituționale a reținut că instituirea unor proceduri administrativ-jurisdicționale este legiună, sub raport constituțional, deoarece ea

asigură „...soluționarea mai rapidă a unor categorii de litigii, descongestionarea instanțelor judecătorești de cauzele ce pot fi rezolvate pe această cale, evitarea cheltuielilor de judecată“. Deci, premisa majoră, ignorată de recurentă, este aceea a situației în care cauza este rezolvată, adică plângerea se dovedește a fi întemeiată, nemaifiind nevoie de apelul la instanța judecătorească, fapt ce ar antrena, evident, efectuarea unor cheltuieli de judecată. De altfel, însăși recurenta recunoaște în finalul notelor sale de concluzii: „Aceasta (taxa de timbru) nu se restituie nici de organul administrativ, nici prin hotărârea instanței de judecată, deoarece — nefiind achitată în cadrul procesului de contencios administrativ — nu este o cheltuială de judecată“.

În legătură cu invocarea art. 6 pct. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, se reține că textul în cauză are în vedere neîndoielnic procesele desfășurate în cadrul activității instanțelor judecătorești. El își găsește pe deplin aplicarea în dispozițiile art. 4 din Legea nr. 29/1990, așa cum au fost modificate prin art. 3 pct. 1 din Legea nr. 59/1993, în sensul valorificării lui pe tărâmul recursului în contencios administrativ, care, după cum s-a arătat, se desfășoară în două etape, mai întâi la curțile de apel și apoi, în casare, la Curtea Supremă de Justiție.

Procedurii administrativ-jurisdicționale nu i se pot aplica automat dispozițiile valabile celei proprii instanțelor judecătorești, pentru că, între altele, și în primul rând, acest fapt nu ar ține seama de caracteristicile recursului ierarhic-administrativ, cu totul deosebit, cel puțin ca procedură, de activitatea instanțelor judecătorești.

Cât despre împiedicarea exercițiului dreptului reglementat prin art. 48 din Constituție, prin instituirea unei taxe de timbru în recursul administrativ-ierarhic, se reține că, de vreme ce rezolvarea acestor reclamații formează obiectul unor prestații cu caracter administrativ-jurisdicțional, iar nici un text constituțional nu interzice timbrarea, aceeași rațiune care impune timbrarea acțiunilor în justiție justifică instituirea ei și în recursurile administrativ-ierarhice; iar dacă quantumul acesteia ar părea ridicat, aprecierea nu este de resortul contenciosului constituțional. Curtea Constituțională nu este în măsură să cenzureze opțiunile legiuitorului și să înlocuiască aprecierea acestuia — suverană și deplină — cu propria sa apreciere, căci în felul acesta s-ar transforma, practic, într-un legislator pozitiv, subsecvent.

În sfârșit, se invocă art. 53 din Constituție cu privire la așezarea justă a sarcinilor fiscale și se opinează în sensul că, în caz de respingere a contestației de către Ministerul Finanțelor și de admitere a recursului în contencios administrativ, nu ar exista o prestație din partea organului administrativ, doar pentru că timbrul plătit în procedura administrativ-jurisdicțională nu mai poate fi recuperat. În acest mod se ajunge la concluzia existenței unui raport obligatoriu între admisibilitatea contestației în contencios și calitatea de prestație valabilă, care să justifice taxarea în fața organului administrativ-jurisdicțional; or, de vreme ce acesta a examinat plângerea și a pronunțat o soluție consfințită printr-un act administrativ cu caracter jurisdicțional, înseamnă că, oricare ar fi rezolvarea dată contestației, ea este urmarea unei „prestații“, a unei activități reale, concrete, care a avut neîndoielnic loc, indiferent care a fost, în final, rezultatul ei. Faptul că timbrul plătit inițial nu se mai poate recupera nu are relevanță constituțională, soluția nefiind contrară prevederilor art. 53 din Constituție, invocate de recurentă.

Pentru motivele arătate, excepția de neconstituționalitate trebuie respinsă.

Având în vedere prevederile art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 42/1993, invocată de Societatea Comercială „Bucium Com” — S.R.L. București în Dosarul nr. 968/1995 al Curții de Apel București.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 17 aprilie 1997.

PREȘEDINTE,
dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea unor prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/1997 privind modificarea și completarea unor acte normative în vederea eliminării legăturilor dintre nivelul unor drepturi salariale, de asigurări sau de asistență socială și nivelul salariului de bază minim brut pe țară

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/1997 privind modificarea și completarea unor acte normative în vederea eliminării legăturilor dintre nivelul unor drepturi salariale, de asigurări sau de asistență socială și nivelul salariului de bază minim brut pe țară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 4 septembrie 1997, se modifică după cum urmează:

1. Punctul 3 din articolul I, referitor la modificarea și completarea Legii nr. 53/1992 privind protecția specială a persoanelor handicapate, va avea următorul cuprins:

„3. Articolul 8 alineatul (2) se modifică astfel:

(2) Nevăzătorii beneficiază de venit lunar sub forma unei pensii sociale în valoare de 225.000 lei lunar, indiferent de veniturile realizate din salarii, pe toată durata handicapului celor asimilabili gradului I de invaliditate, și de 50% din cuantumul stabilit pentru aceștia, celor asimilabili gradului II de invaliditate; persoanele nevăzătoare, care cumulează salariul cu pensia de limită de vârstă, pensia I.O.V.R. sau pensia pentru pierderea capacității de muncă,

pot opta pentru acestea sau pentru pensia socială. Nevăzătorii care nu desfășoară activitate salarizată cumulează pensia socială cu una dintre celelalte pensii stabilite potrivit legii.“

2. Punctul 5 al articolului I va avea următorul cuprins:

„5. Articolul 12 se modifică astfel:

Art. 12. — Pensia socială prevăzută la art. 8 alin. (2) se stabilește, după data de 30 septembrie 1997, la 238.500 lei lunar pentru nevăzătorii asimilabili gradului I de invaliditate și la 50% din cuantumul stabilit pentru aceștia, pentru cei asimilabili gradului II de invaliditate. Celelalte drepturi bănești prevăzute de prezenta lege se indexează, după 30 septembrie 1997, la aceeași dată și în aceeași condiții ca și pensiile pentru limită de vârstă.“

Art. II. — Drepturile bănești prevăzute la art. 8 alin. (2) din Legea nr. 53/1992, aferente lunilor august și septembrie 1997, se stabilesc în condițiile art. I pct. 1 din prezenta ordonanță de urgență.

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Mircea Ciumara

Ministrul muncii și protecției sociale,

Alexandru Athanasiu

București, 27 septembrie 1997.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru completarea art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Articol unic. — Articolul 6 litera A.e) din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 12 decembrie 1995, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 34/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din

28 august 1997, se completează cu un alineat care va avea următorul cuprins:

„Sunt scutite, de asemenea, persoanele juridice prevăzute la art. 2 alin. (3) și (4) din Legea nr. 57/1992 privind încadrarea în muncă a persoanelor handicapate;“

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Constrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 27 septembrie 1997.
Nr. 56.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/1997
privind constituirea, la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației,
a fondului pentru finanțarea lucrărilor agricole, aprobată și modificată prin Legea nr. 62/1997

În baza prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/1997 privind constituirea, la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației, a fondului pentru finanțarea lucrărilor agricole, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 5 martie 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 62/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 23 aprilie 1997, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Sumele din fond se acordă băncilor comerciale cu o dobândă de 30% pe an, iar acestea vor acorda producătorilor agricoli credite cu o dobândă de 50% pe an. Dobânzile se pot actualiza prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția dobânzilor practicate de băncile comerciale pe piața BUBOR.“

2. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Beneficiarii creditelor rambursează creditele în termen de maximum 240 de zile de la data acordării acestora.

(2) Dobânda se calculează la volumul creditelor acordate și se plătește de către beneficiarii băncilor comerciale în ultima zi lucrătoare a scadenței de rambursare a

creditului. Din dobânda încasată, 30 de puncte procentuale revin fondului și se evidențiază în cont distinct.“

3. Articolul 7 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

Art. 7. — (1) Băncile comerciale vor rambursa la fond sumele primite și dobânda aferentă, indiferent dacă beneficiarii creditelor și-au rambursat sau nu creditele și dobânda aferentă până la data de 31 decembrie 1997, pentru culturile de grâu, orz, porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, soia, cartofi, legume, plantații de viță de vie și de pomi.“

4. Anexa — Bugetul fondului, constituit în anul 1997 la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației, pentru finanțarea lucrărilor agricole — se înlocuiește cu anexa la prezenta ordonanță de urgență.

Art. II. — Normele metodologice privind derularea fondului pentru finanțarea lucrărilor agricole prin băncile comerciale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 84 din 20 martie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 25 martie 1997, și modificate prin Hotărârea Guvernului nr. 292 din 16 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 23 iunie 1997, se adaptează corespunzător modificărilor stabilite prin prezenta ordonanță de urgență.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara
Ministrul agriculturii și alimentației,
Dinu Gavrilescu

București, 27 septembrie 1997.

BUGETUL
fondului, constituit în anul 1997 la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației,
pentru finanțarea lucrărilor agricole

	<u>Prevederi</u> — mil. lei —
I. Venituri	
— Alocații de la bugetul de stat pentru finanțarea lucrărilor agricole	550.000
— Dobânzi încasate de la băncile comerciale	166.000
TOTAL:	716.000
II. Cheltuieli	
— Cota de 5% reținută de băncile comerciale la acordarea creditelor	50.000
— Cota de 10% cuvenită băncilor comerciale la rambursarea creditelor de către producătorii agricoli	100.000
— Bonificația de 25% acordată producătorilor agricoli la rambursarea creditelor	250.000
TOTAL:	400.000
III. Vărsăminte la bugetul de stat în anul 1998 ale sumelor rămase disponibile în fond sau la băncile comerciale după expirarea termenului de 360 de zile	
	316.000
TOTAL GENERAL:	716.000

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Alimentarea cu gaze naturale a comunei Recaș, satele Recaș și Izvin, județul Timiș”

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu gaze naturale a comunei Recaș, satele Recaș și Izvin, județul Timiș”, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
 Ministru delegat
 pe lângă primul-ministru pentru
 coordonarea Secretariatului
 General al Guvernului și a
 Departamentului pentru
 Administrație Publică Locală,
Remus Opreș
 Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 12 septembrie 1997.
 Nr. 551.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Alimentarea cu apă a comunei Teiu, județul Argeș“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu apă a comunei Teiu, județul Argeș“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru pentru
coordonarea Secretariatului
General al Guvernului și a
Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Remus Opreș
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 12 septembrie 1997.
Nr. 552.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Înființarea distribuției de gaze naturale în orașul Șimleu Silvaniei, județul Sălaj“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Înființarea distribuției de gaze naturale în orașul Șimleu Silvaniei, județul Sălaj“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru pentru
coordonarea Secretariatului
General al Guvernului și a
Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Remus Opreș
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 12 septembrie 1997.
Nr. 553.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Complex de recuperare neuropsihomotorie Panduri“, etapa a II-a, din municipiul București**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Complex de recuperare neuropsihomotorie Panduri“, etapa a II-a, din municipiul București, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru pentru
coordonarea Secretariatului
General al Guvernului și a
Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Remus Opreș
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 12 septembrie 1997.
Nr. 554.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.